

วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ - เลขเจ็ด

วิบัติประการที่สามและการผงาดขึ้นของอาณาจักรที่เจ็ด:

ความสำคัญเชิงพยากรณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์

Jeff Pippenger

2023-10-29

ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด พยานทั้งสองถูกยกขึ้นสู่สวรรค์เป็นธงสัญญาณ ใน "เวลาเดียวกันนั้น" ที่ "เมืองพังลงหนึ่งในสิบส่วน" ในโมงนั่นเอง "วิบัติที่สองก็ผ่านไปแล้ว; และดูเถิด วิบัติที่สามก็มาถึงโดยเร็ว" อิสลามคือแดร็บที่เจ็ดและวิบัติที่สามซึ่งมาถึงใน "โมง" แห่ง "แผ่นดินไหว" ของกฎหมายวันอาทิตย์.

และเขาทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงอันยิ่งใหญ่จากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า "จงขึ้นมาที่นี่เถิด" และเขาทั้งสองก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆ และบรรดาศัตรูของเขาได้เห็นเขา ในโมงนั่นเองก็เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และหนึ่งในสิบส่วนของคนก็พังทลายลง และมีคนตายในแผ่นดินไหวนั้นเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่ก็เกิดความหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิบัติประการที่สองก็ผ่านไปแล้ว และดูเถิด วิบัติประการที่สามกำลังมาโดยเร็ว แล้วทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงอันยิ่งใหญ่ในสวรรค์กล่าวว่า "ราชอาณาจักรทั้งหลายของโลกนี้ได้กลายเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และของพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงครอบครองสืบๆ ไปเป็นนิตย์" และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คน ซึ่งนั่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าบนบัลลังก์ของตน ก็ขอบหน้าลงและนมัสการพระเจ้า โดยกล่าวว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่ ผู้ได้ทรงเป็นมาแล้ว และผู้จะเสด็จมา ข้าพระองค์ทั้งหลายขอถวายโมทนาพระคุณแด่พระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงรับเอาฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และได้ทรงครอบครองแล้ว บรรดาประชาชาติก็โกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ได้มาถึงแล้ว และถึงเวลาของคนตายที่จะได้รับการพิพากษา และที่พระองค์จะทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้เผยพระวจนะ และแก่พวกธรรมิกชน และแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ และจะทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทำลายแผ่นดินโลก" แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็ถูกเปิดออก และหีบแห่งพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏให้เห็นในพระวิหารนั้น และมีฟ้าแลบ เสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว และลูกเห็บใหญ่ วิวรณ์ 11:12-19.

พยานทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์ในเมฆก่อนหนึ่ง ซึ่งในทางคำพยากรณ์เป็นสัญลักษณ์แทนหมู่ทูตสวรรค์กลุ่มหนึ่ง ดังที่ได้อ้างไว้ก่อนหน้านี้ในบทความเหล่านี้ และดังที่ปรากฏใน Tables ของฮาบากุก ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า เมื่อข่าวสารเฉพาะรายซึ่งแทนด้วยทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม เข้าสู่ประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ ข่าวสารเหล่านั้นถูกพรรณนาเป็นทูตสวรรค์เดี่ยว ๆ แต่ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนกลับถูกแทนด้วยทูตสวรรค์จำนวนมาก พยานทั้งสองจึงถูกยกขึ้นสู่สวรรค์ ขณะที่พวกเขาประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนโดยกองทัพทูตสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาจึงถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์ "ในเมฆ"

"ใกล้ถึงตอนสิ้นสุดของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ข้าพเจ้าได้เห็นความสว่างอันยิ่งใหญ่จากสวรรค์ส่องลงมายังประชากรของพระเจ้า รัศมีแห่งความสว่างนั้นดูเจิดจ้าประหนึ่งดวงอาทิตย์ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของเหล่าทูตสวรรค์ร้องประกาศว่า 'ดูเถิด เจ้าบ่าวเสด็จมาแล้ว';

จงออกไปต้อนรับพระองค์เกิด!”

“นี่คือเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งจะประทอนฤทธิ์เดชแก่ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง
ทูตสวรรค์ทั้งหลายถูกส่งมาจากสวรรค์เพื่อปลุกเร้าวิสุทธิชนที่ท้อถอย
และเตรียมเขาเหล่านั้นสำหรับพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ที่อยู่เบื้องหน้า
บุรุษทั้งหลายผู้มีความสามารถยิ่งที่สุดมิใช่คนกลุ่มแรกที่ได้รับข่าวสารนี้
ทูตสวรรค์ถูกส่งไปหาผู้ที่ถ่อมตนและอุทิศตน และทรงดลใจเขาให้เปล่งเสียงร้องว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว;
จงออกไปต้อนรับท่านเกิด!’ บรรดาผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประกาศเสียงร้องนั้นก็รีบเร่ง
และด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประกาศข่าวสารนั้นออกไป
และปลุกเร้าพี่น้องของตนที่ท้อถอย พระราชกิจนี้มีได้ตั้งอยู่บนสติปัญญาและความรู้ของมนุษย์
แต่ตั้งอยู่บนฤทธิ์เดชของพระเจ้า และวิสุทธิชนของพระองค์ผู้ได้ยินเสียงร้องนั้นก็มิอาจต้านทานได้
ผู้ที่มีจิตวิญญาณที่สุดเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับข่าวสารนี้ และบรรดาผู้ที่เคยเป็นผู้นำในพระราชกิจมาก่อนกลับ
เป็นกลุ่มสุดท้ายที่ได้รับและช่วยเสริมเสียงร้องให้ดังขึ้นว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว;
จงออกไปต้อนรับท่านเกิด!’” Early Writings, 238.

ในช่วงโมงแห่งแผ่นดินไหว ซึ่งทำลายเมืองไปหนึ่งในสิบ สองพันคนถูกประหารชีวิตเจ็ดพันคน
แผ่นดินไหวนั้นคือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา
เมืองหนึ่งเมืองในคำพยากรณ์หมายถึงอาณาจักรหนึ่งอาณาจักร
และสหรัฐอเมริกาคือหนึ่งในสิบของอาณาจักรแห่งกษัตริย์สิบองค์ในวิวรณ์ 17 สหรัฐอเมริกาถูกคว่ำลง ณ
แผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ และยุติการเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
แล้วจึงก้าวขึ้นเป็นกษัตริย์เอกแห่งกษัตริย์สิบองค์ คืออาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
ซึ่งจะตกลงมอบอาณาจักรของตนแก่สันตะปาปา ผู้ซึ่งเป็นองค์ที่แปดและมาจากเจ็ดองค์นั้น

และเขาทั้งสิบที่ท่านเห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับราชอาณาจักร
แต่จะได้รับอำนาจอย่างกษัตริย์ชั่วขณะหนึ่งร่วมกับสัตว์ร้ายนั้น คนเหล่านี้มีจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
และจะมอบฤทธิ์เดชและอำนาจของตนแก่สัตว์ร้าย พวกเขาจะทำสงครามกับพระเมษโปดก
และพระเมษโปดกจะทรงมีชัยเหนือเขา เพราะพระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายและจอมกษัตริย์
และบรรดาผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่ทรงเรียกแล้ว ทรงเลือกแล้ว และซื้อสัตย์แล้ว
และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า น้ำทั้งหลายที่ท่านเห็นซึ่งหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น คือชนชาติทั้งหลาย
ฝูงชนทั้งหลาย ประชาชาติทั้งหลาย และภาษาทั้งหลาย และเขาทั้งสิบที่ท่านเห็นบนสัตว์ร้ายนั้น
จะเกลียดชังหญิงแพศยา และจะทำให้นางรกร้างและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง
และเผานางเสียด้วยไฟ
เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงใส่ไว้ในใจของเขาทั้งหลายให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์
และให้เห็นพ้องกัน และมอบราชอาณาจักรของตนแก่สัตว์ร้าย จนกว่าพระวาระของพระเจ้าจะสำเร็จ
และหญิงที่ท่านเห็นนั้นคือนครใหญ่ ซึ่งครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก วิวรณ์ 17:12-18

กษัตริย์ทั้งสิบแห่งสหประชาชาติ “เห็นพ้อง” ที่จะ “มอบ” “ราชอาณาจักร” ทั่วโลกของตน “แก่สัตว์ร้าย”
พวกเขามี “ใจเดียวกัน” ดังที่พวกเขา “ได้ปรึกษากันด้วยความพร้อมเพรียง” ในสดุดีบทที่แปดสิบสาม
อาหับเป็นกษัตริย์ของสิบเผ่า ผู้ซึ่งได้กระทำความสัมพันธ์อันมิชอบแห่งการล่วงประเวณีกับหญิงแพศยาแห่งเมือง
โหระไนอิสยาห์บทที่ยี่สิบสาม ความสัมพันธ์อันมิชอบของอาหับกับเยเซเบลเป็นแบบจำลองล่วงหน้าของความ
สัมพันธ์อันมิชอบระหว่างเฮโรดกับเฮโรเดียสในสมัยของเอลียาห์
ซึ่งได้รับการแทนภาพโดยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เฮโรดเป็นตัวแทนของจักรวรรดิโรมัน ซึ่งในดาเนียลบทที่เจ็ด
จักรวรรดิโรมันประกอบด้วยเขาสิบเขา
เขาสิบเขานั้นได้รับการแทนภาพล่วงหน้าโดยอาณาจักรสิบเผ่าของอาหับ
และทั้งสองต่างเป็นพยานถึงกษัตริย์ทั้งสิบแห่งสหประชาชาติ

โดยที่อาหับและเฮโรดเป็นตัวแทนของรัฐในความสัมพันธ์อันมิชอบนั้น
บทบาทของพวกเขาคือการทำให้การชมเชงพวกนอกรีตสำเร็จลุล่วงเพื่อหญิงแพศยาแห่งเมืองไทร
ผู้ซึ่งขับร้องบทเพลงของนาง ณ ปลายสุดของช่วงเวลาเชิงสัญลักษณ์เจ็ดสิบปี

“กษัตริย์และผู้ครอบครองและผู้ว่าราชการทั้งหลายได้ประทับตราแห่งปฏิบัติพระคริสต์ไว้บนตนเอง และถูก
พรรณนาเป็นมังกรผู้ซึ่งออกไปทำสงครามกับธรรมิกชน—กับบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและ
มีความเชื่อของพระเยซู” Testimonies to Ministers, 38.

ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

สัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกยุติการครอบครองในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
เพราะมันเพิ่งได้ล่วงประเวณีกับเยเซเบล แล้วจึงเข้ารับตำแหน่งผู้นำขององค์การสหประชาชาติ
จากนั้นมันก็บังคับให้ทั่วทั้งโลกตั้งรูปเคารพของสัตว์ร้ายขึ้นทั่วโลก ดังที่ก่อนหน้านี้พวกเขาได้กระทำสำเร็จแล้ว
ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ในประเทศของตน

และมันล่อลวงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยบรรดาการอัศจรรย์เหล่านั้น
ซึ่งมันมีอำนาจกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น โดยบอกแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกว่า
ให้เขาทั้งหลายสร้างรูปของสัตว์ร้าย ซึ่งมีบาดแผลจากดาบและยังมีชีวิตอยู่
และมันมีอำนาจที่จะประหารชีวิตแก่รูปของสัตว์ร้ายนั้น เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้
และทำให้บรรดาผู้ที่ไมยอมนมัสการรูปของสัตว์ร้ายนั้นต้องถูกฆ่า และมันทำให้คนทั้งปวง
ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนยากจน คนมีเสรีและคนเป็นทาส
รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของตน และเพื่อว่าไม่มีผู้ใดจะซื้อหรือขายได้
นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือมีชื่อของสัตว์ร้าย หรือมีเลขแห่งชื่อของมัน วิวรณ์ 13:14-17

อาหับ เฮโรด กษัตริย์สิบองค์แห่งจักรวรรดิโรมัน และกษัตริย์สิบองค์แห่งสหประชาชาติ
เป็นภาพแทนของพญามังกรซึ่งออกไปทำสงครามกับบรรดาวิสุทธิชน
เพราะผู้ที่เป็นซุ้กรของเยเซเบลนั่นเองที่กระทำการชมเชงบรรดาผู้ซึ่งเยเซเบลจัดว่าเป็นพวกนอกรีตเสมอมา

“ฉะนั้น แม้ว่าพญานาคโดยปฐมภูมิจะเป็นตัวแทนของชาตาน แต่ในความหมายรอง
มันก็เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา” The Great Controversy, 439.

ในการแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ มีมนุษย์ “เจ็ดพันคน” ที่ “ถูกฆ่า” ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด
ข้อสี่สิบเอ็ด กล่าวไว้ว่า “คนเป็นอันมากถูกคว่ำลง” ผู้ที่ถูกคว่ำลงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง
คือเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาดีเซียผู้ซึ่งมิได้เตรียมตัวไว้สำหรับวิกฤตนั้น จำนวน “เจ็ดพัน”
เป็นสัญลักษณ์แทนชนที่เหลื่ออยู่ของประชากรของพระเจ้า พระเจ้าทรงบอกเอลียาห์ ณ วิกฤตแห่งภูเขาคาร์เมล
ซึ่งเป็นภาพแทนของวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ ว่ายังมี “เจ็ดพันคนในอิสราเอล” ที่มีได้ยอเขาลงแก่พระบาอัล
อัครนุตเปาโล ได้กล่าวอธิบายเรื่องนี้ไว้

ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า พระเจ้าทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์แล้วหรือ? ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย
เพราะว่าข้าพเจ้าเองก็เป็นชนชาติอิสราเอล เป็นเชื้อสายของอับราฮัม เป็นคนในเผ่าเบนยามิน
พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงรู้จักล่วงหน้าแล้ว
ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงเอลียาห์ว่าอย่างไร
ว่าเขาทูลวิงวอนต่อพระเจ้ากล่าวโทษอิสราเอลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า
เขาทั้งหลายได้ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์ และได้รื้อแท่นบูชาของพระองค์เสีย
และข้าพระองค์เหลืออยู่แต่ผู้เดียว และเขาทั้งหลายก็แสวงหาชีวิตของข้าพระองค์”
แต่พระดำรัสตอบของพระเจ้าต่อเขาว่าอย่างไร? “เราได้สงวนคนไว้สำหรับเราเองเจ็ดพันคน
ผู้ซึ่งมิได้คุกเขาลงกราบรูปของพระบาอัล” ฉะนั้น

ในเวลาปัจจุบันนี้ก็มีคนที่เหลืออยู่ตามการทรงเลือกโดยพระคุณฉันนั้น โรม 11:1-5

คำว่า “เจ็ดพัน” เป็นตัวแทนถึงคนที่เหลืออยู่ของประชากรของพระเจ้า แต่ต้องคำนึงถึงบริบทที่พวกเขาถูกระบุด้วยสัญลักษณ์นั้นด้วย บุรุษที่ถูกโค่นลงในแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ คือคนที่เหลืออยู่ของเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ที่ไม่สืบทอดชื่อ ซึ่งในเวลานั้นและเวลานั้นถูกกวาดไปเป็นเชลยโดยบาบิโลนฝ่ายวิญญาณสมัยใหม่ ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสราเอลโบราณตามตัวอักษร เมื่อบาบิโลนทำให้เยรูซาเล็มรกร้างเป็นครั้งที่สองจากทั้งหมดสามครั้ง ก็มีคนที่เหลืออยู่จำนวน “เจ็ดพัน” ซึ่งเป็นบุรุษ “ผู้เข้มแข็ง” “แห่งแผ่นดิน” ถูกกวาดไปเป็นเชลย

และพระองค์ทรงกวาดเอาเยโฮยาคินไปยังบาบิโลน ทั้งพระราชมารดาของกษัตริย์ เหล่ามเหสีของกษัตริย์ ข้าราชการของพระองค์ และบรรดาผู้ทรงอำนาจแห่งแผ่นดิน พระองค์ทรงนำคนเหล่านั้นไปเป็นเชลยจากเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน และบรรดาชายฉกรรจ์ทั้งหมด เจ็ดพันคน กับช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพันคน ทุกคนที่แข็งแรงและชำนาญในการสงครามนั้น กษัตริย์แห่งบาบิโลนก็ทรงกวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลนด้วย และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงตั้งมัทธันยาห์ ลุงของเยโฮยาคิน ให้เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และทรงเปลี่ยนพระนามของท่านเป็นเศเดคียาห์ 2 พงศกษัตริย์ 24:15-17

เมื่อบรรดาผู้ทรงอำนาจแห่งเยรูซาเล็มถูกโค่นล้มลงในการแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์แล้ว “วิบัติประการที่สามก็มาถึงโดยเร็ว และหตุสวรร์คองค์ที่เจ็ดก็เปาแดร” วิบัติประการที่สามคือแดรไบที่เจ็ดซึ่งหตุสวรร์คองค์ที่เจ็ดเปา ใน “ชีวโม่ง” แห่ง “แผ่นดินไหว” ของกฎหมายวันอาทิตย์—อิสลามจุโม่!

ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของศาสนาอิสลามในวิบัติประการที่หนึ่งและที่สอง คือข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ว่าวิธีการทำสงครามของพวกเขาแตกต่างจากยุทธวิธีการสงครามทั่วไปซึ่งใช้กันตลอดประวัติศาสตร์ในช่วงเวลาที่เขาทำให้บทบาทเชิงพยากรณ์ของตนสำเร็จครบถ้วน วิธีการทำสงครามของพวกเขาคือการโจมตีอย่างฉับพลันและไม่คาดคิด คำว่า “assassin” มีรากศัพท์มาจากแนวปฏิบัติของนักรบมุสลิมในช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์นั้น การโจมตีของพวกเขาเป็นดังเช่นกามิกาเซะแห่งญี่ปุ่นในสงครามโลกครั้งที่สอง นักรบมุสลิมคาดหวังว่าตนจะต้องตายเมื่อได้ลอบสังหารเป้าหมายของตน ด้วยเหตุนี้ แนวปฏิบัติที่พบได้ทั่วไปในหมู่ผู้รบคือการเตรียมตัวตายโดยทำให้ตนมีเมตตาด้วยกัญชงก่อนการโจมตี เพื่อช่วยระงับความหวาดกลัวต่อความตาย เมื่อพวกเขาเข้าจุโม่เหยื่อ การโจมตีนั้นก็เป็นไปอย่างฉับพลันและไม่คาดคิด และการพึงพากัญชงเพื่อให้ได้สภาวะทางจิตตามต้องการ ประกอบกับการโจมตีอย่างลับ ๆ ได้ก่อให้เกิดรากฐานทางนิรุกติศาสตร์ของคำว่า “assassin” เนื่องจากความเชื่อมโยงของคำนั้นกับคำว่า hashish.

วิบัติประการที่สามและแดรไบที่เจ็ด “กำลังมาโดยเร็ว”

ในทำนองเดียวกัน เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาได้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่าง “ฉับพลัน” ซิสเตอร์ไวท์ได้ให้นิยาม “ความฉับพลัน” แห่งการเสด็จมาของผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาว่า หมายถึงการเสด็จมาของพระองค์เป็นสิ่งที่ “ไม่คาดหมาย” เพราะฉะนั้น “การเสด็จมา” ทั้งสี่ประการซึ่งสำเร็จเป็นจริงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 จึงเป็นสิ่งที่ไม่คาดหมายและฉับพลันทั้งสิ้น

“การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาบุโรหิตของเราเข้าสู่สถานอภิสุทธิ เพื่อการชำระสถานนมัสการ ดังที่ปรากฏไว้ใน ดาเนียล 8:14; การเสด็จมาของบุตรมนุษย์มายังองค์ผู้เจริญด้วยวันเวลา

ดั่งที่นำเสนอไว้ใน ดาเนียล 7:13; และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าสู่พระวิหารของพระองค์
ดั่งที่มาลาคีย์ได้พยากรณ์ไว้ ล้วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน;
และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการพรรณนาไว้เช่นกัน โดยการมาของเจ้าบ่าวสูงงานอภิเษกสมรส
ดั่งที่พระคริสต์ได้ทรงบรรยายไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ใน มัทธิว 25”
ปัญหาความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่, 426

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นถูกกล่าวซ้ำอีกอย่างตรงตามตัวอักษร ดั่งนั้น “การเสด็จมา”
ทั้งสี่ครั้งซึ่งได้สำเร็จแล้วในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ก็จะต้องสำเร็จอีกครั้งหนึ่งอย่างตรงตามตัวอักษร ณ
แผ่นดินไหวซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์ ขณะอธิบายอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีนั้น ชิสเตอร์ไวท์ได้เพิ่มเติมพยาน
หลักฐานที่ชี้บ่งถึงความฉับพลันและไม่คาดคิดซึ่งถูกเป็นสัญลักษณ์ไว้ในแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอา
ทิตย์ อันเป็นความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ของเสียงร้องเหิงคืน.

“ลักษณะอุปนิสัยยอมถูกเปิดเผยออกมาโดยวิกฤตการณ์ เมื่อเสียงอันจริงจังประกาศขึ้นในเวลาเหิงคืนว่า
'ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับท่านเถิด'
หญิงพรหมจารีที่กำลังหลับไหลก็สะดุ้งตื่นจากการหลับของตน
และเป็นที่ประจักษ์ว่าใครได้เตรียมพร้อมไว้สำหรับเหตุการณ์นั้น
ทั้งสองฝ่ายต่างถูกเหตุการณ์มาโดยไม่ทันรู้ตัว แต่ฝ่ายหนึ่งได้เตรียมพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินนั้น
ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งกลับปรากฏว่าปราศจากการเตรียมพร้อม ลักษณะอุปนิสัยยอมถูกเปิดเผยโดยพฤติกรรม
ภาวะฉุกเฉินย่อมนำเนื้อแท้อันแท้จริงของลักษณะอุปนิสัยออกมา
ภัยพิบัติบางอย่างที่เกิดขึ้นฉับพลันและมีได้คาดคิดไว้ การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก
หรือวิกฤตการณ์บางประการ ความเจ็บป่วยหรือความทุกข์ระทมที่มีได้คาดหมาย
สิ่งใดก็ตามที่น่าจิตวิญญาณมาเผชิญหน้ากับความตาย
จะนำส่วนลึกอันแท้จริงของลักษณะอุปนิสัยออกมาให้ปรากฏ
จะเป็นที่ประจักษ์ว่ามีความเชื่อแท้จริงในพระสัญญาแห่งพระวาระของพระเจ้าหรือไม่
จะเป็นที่ประจักษ์ว่าจิตวิญญาณนั้นได้รับการทรงคำขวัญด้วยพระคุณหรือไม่
ว่ามีน้ำมั่นอยู่ในภษณะพร้อมทั้งตะเกียงหรือไม่”

“วาระแห่งการทดลองมาถึงทุกคน เราประพฤตินอนอย่างไรภายใต้การทดสอบและการพิสูจน์ของพระเจ้า?
ตะเกียงของเราดับไปหรือไม่? หรือว่าเรายังคงรักษาให้ลุกไหม้อยู่? เราได้เตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินทุ
กประการโดยการเชื่อมสัมพันธ์กับพระองค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริงหรือไม่?
หญิงพรหมจารีที่ฉลาดทั้งห้าไม่อาจถ่ายทอดลักษณะนิสัยของตนให้แก่หญิงพรหมจารีที่โง่เขลาทั้งห้าได้
ลักษณะนิสัยจะต้องได้รับการก่อสร้างขึ้นโดยเราแต่ละคนเป็นการส่วนตัว” Review and Herald,
October 17, 1895.

เมื่อเกิดแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์
สหรัฐอเมริกายุติการเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
ส่วนผู้ที่เหลืออยู่เจ็ดพันคนแห่งแอ็ดเวนติสต์ลาโอติเซียซึ่งมิได้เตรียมพร้อมสำหรับวิกฤตนั้น
จะสำแดงลักษณะนิสัยที่พร้อมจะรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย แล้วอิสลามก็จะมาถึงโดยฉับพลันและไม่คาดคิด
เพราะว่า “วิบัติประการที่สามมาถึงโดยเร็ว” ขณะที่ “ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด” เปาเตอร์!

จากนั้น “การเสด็จมา” ทั้งสี่ประการซึ่งสำเร็จครบถ้วนทั้งหมดในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
ก็ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง การเสด็จมาครั้งแรกได้ระบุถึงการเปิดฉากของการพิพากษา
อันเป็นการสำเร็จตามดาเนียล บทที่แปด ข้อที่สิบสี่
ทั้งยังเป็นที่ยืนยันข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งซึ่งประกาศว่า “โมัง”
แห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว การสำเร็จนั้นเป็นแบบอย่างสว่างหน้าของ “โมัง” แห่งแผ่นดินไหว

ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ และเป็น “โม่ง” ที่อิสลามนำ “การพิพากษาของพระองค์” มาสู่สหรัฐอเมริกา เนื่องจากการตรากฎหมายวันอาทิตย์.

ทูตแห่งพันธสัญญาในมาลาดี บทที่สาม

ได้เสด็จมาอย่างฉับพลันยังพระวิหารซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาขึ้นในช่วงสี่สิบหกปี ตั้งแต่ปี 1798 ถึง 1844 เพื่อทรงเข้าสู่พันธสัญญากับ “พวกเลวี” แห่งประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ ณ แผ่นดินไหวของกฎหมายวันอาทิตย์

ทูตแห่งพันธสัญญาเสด็จมาอย่างฉับพลันเพื่อเสด็จเข้าสู่พระวิหารแห่งกระดุกแห่งที่ตายแล้วซึ่งฟื้นคืนชีวิต เพื่อทรงเข้าสู่พันธสัญญากับ “พวกเลวี” แห่งประวัติศาสตร์ของผู้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

เมื่อเกิดแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์นั้น บุตรมนุษย์เสด็จมาหาพระบิดาเพื่อทรงรับราชอาณาจักร อันเป็นการสำเร็จตามดาเนียล บทที่เจ็ด ข้อสิบสาม เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เพราะใน “โม่ง” แห่งแผ่นดินไหวนั้นมี “เสียงต่าง ๆ ในสวรรค์” ซึ่งประกาศว่า “อาณาจักรทั้งหลายของโลกนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และของพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงครอบครองสืบไปเป็นนิรันดร์ และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนนั้น ซึ่งนั่งอยู่บนที่นั่งของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า ก็ขอบหน้าลงนมัสการพระเจ้า โดยกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่ ผู้ทรงเคยดำรงอยู่ และผู้ทรงจะเสด็จมา ข้าพระองค์ทั้งหลายขอถวายโมทนาพระคุณแด่พระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงรับเอาฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และได้ทรงครอบครองแล้ว”

ในโม่งยามแห่งแผ่นดินไหว เมื่อการพิพากษาของพระองค์มาถึง

และพยานทั้งสองซึ่งก่อนหน้านั้นได้ถูกทำให้เป็นขึ้นจากความตายจากถนนที่พวกเขาถูกฆาตกรรม ก็ลุกขึ้นยืน แล้วจากนั้น พวกเขาถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ประหนึ่งกองทัพอันทรงฤทธิ์

ขณะที่คนที่เหลืออยู่จำนวนเจ็ดพันคนซึ่งเป็นลาโอติเซียแอดเวนติสต์ถูกโค่นลง ในที่นั้นและในเวลานั้นเอง ข้าวสาส์นที่ฉลาดก็ได้ถูกแยกออกจากข้าวละมานที่โง่เขลาแล้ว

จากนั้นพระคริสต์ทรงรับราชอาณาจักรของพระองค์ และตรัสไบเบิลที่เจ็ดก็ตั้งขึ้น ซึ่งเป็นวิบัติประการที่สามด้วย ซึ่งมาถึงอย่างฉับพลันและไม่คาดคิด แล้ว “บรรดาประชาชาติ” ก็ “พากันกริ้ว

และพระพิโรธของพระองค์ก็มาถึง”

การทำให้บรรดาประชาชาติโกรธนั้นคือบทบาทเชิงพยากรณ์ของอิสลาม

และบทบาทนั้นเริ่มต้นขึ้นในชั่วโม่งแห่งแผ่นดินไหว

และดำเนินต่อไปจนถึงการสิ้นสุดแห่งวาระแห่งพระคุณของมนุษย์และภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ด

ซึ่งได้ถูกนำเสนอไว้ด้วยถ้อยคำว่า “พระพิโรธของพระองค์ได้มาถึงแล้ว”

ระหว่างกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกากับการสิ้นสุดแห่งวาระแห่งพระคุณ

ซึ่งเป็นจุดที่พระพิโรธของพระเจ้าปรากฏในภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดนั้น—วิบัติประการที่สาม

อันเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม; แตรคันที่เจ็ด อันเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม;

และการทำให้บรรดาประชาชาติโกรธ อันเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม; เป็นพยานเชิงสัญลักษณ์สามประการว่า ขาวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนั้นเป็นความสำเร็จตามคำพยากรณ์ของการมาถึงของอิสลาม ณ

เวลากฎหมายวันอาทิตย์.

เช่นเดียวกับในช่วงเริ่มต้นของขบวนการมิลเลอไรต์

ขาวสารเรื่องเสียงร้องยามเที่ยงคืนเป็นการแก้ไขคำพยากรณ์ที่ลึ้มเหลว ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์

ความลึ้มเหลวนั้นคือเหตุการณ์ที่ได้พยากรณ์ไว้ว่าจะเกิดขึ้นมิได้เกิดขึ้นจริง ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ ณ เบื้องต้น ชาวฟีลาเดลเฟียได้นำเสนอคำพยากรณ์ที่ลึ้มเหลวของพวกเขา

เพราะพระเจ้าทรงยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ไว้เหนือความผิดพลาดในแผนภูมิปี 1843.

ในขบวนการเลาติเซีย ณ ช่วงปลายของ Future for America
พระเจ้าไม่เคยทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ปกคลุมความผิดพลาดนั้นเลย
หากแต่เป็นมือของมนุษย์ที่ปกปิดความจริงที่ว่า
เวลาไม่ควรถูกนำมาใช้อีกต่อไปในการประยุกต์เชิงคำพยากรณ์
มือของมนุษย์เป็นสัญลักษณ์แทนกิจการของมนุษย์

ในขบวนการช่วงสุดท้ายของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ความผิดพลาดในการนำเวลาไปประยุกต์ใช้เป็นบาป
เพราะการประยุกต์ใช้เวลาเชิงพยากรณ์จะต้องไม่ถูกนำมาใช้อีกต่อไป การประยุกต์ใช้เวลาอย่างเป็นทางการนั้นได้
รับการเป็นแบบอย่างโดยโมเสสผู้ละเลยพระบัญชาของพระเจ้าให้เข้าสู่หนับบุตรชายของตน
และได้รับการเป็นแบบอย่างโดยอุซซาห์ผู้ละเลยพระบัญชาของพระเจ้าที่ว่า
มีเพียงปุโรหิตเท่านั้นที่สามารถแตะต้องหีบพันธสัญญาได้ หากไซ้เป็นพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่
ที่การกระทำหรือการละเว้นอันเป็นบาปทั้งสองประการนั้นจะสำเร็จขึ้นโดยประชากรของพระเจ้า
บาปมีค่าจำกัดความเพียงประการเดียว และนั่นคือการละเมิดพระบัญญัติ
โมเสสได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเรื่องการเข้าสู่หนับ
อุซซาห์ได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเรื่องสถานนมัสการ
และขบวนการนี้ได้ละเมิดกฎแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์
อิสราเอลในสมัยโบราณได้รับการตั้งไว้ให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และขบวนการแอดเวนตีส
ทั้งในระยะเริ่มต้นและระยะสิ้นสุดก็ได้รับการตั้งไว้ให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาความจริงเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าด้วยเช่น
กัน

ท่ามกลางความทุกข์ใจของนาง ซิบโปราห์ได้กระทำพิธีสุหนัตแก่บุตรของตนด้วยตนเองโดยจับพลัน ดังนั้นนาง
จึงเป็นภาพแทนของการกลับใจที่บรรดาผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในขบวนการนี้พึงสำแดงออกมาโดยทันที
เนื่องด้วยความเพิกเฉยอันเป็นบาปที่ปล่อยให้กำหนดเวลาเข้าไปเกี่ยวข้องกับข่าวสาร ในทำนองเดียวกัน
ดาวิดก็สำแดงการกลับใจอย่างรุนแรงต่อการกระทำของอุซซาห์
หากขบวนการนี้จะโต้แย้งว่าการกำหนดเวลาในการพยากรณ์วันที่ 18 กรกฎาคม 2020 นั้นถูกต้องในบางแง่
หรือว่าด้วยประการใดประการหนึ่งนั้นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า
ก็เท่ากับกำลังโต้แย้งว่าโมเสสและซิบโปราห์ไม่จำเป็นต้องยึดถือพระบัญชาที่ชัดเจนของพระเจ้าอย่างแท้จริง
และว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใส่พระทัยจริง ๆ ว่าอุซซาห์จะแตะต้องหีบพันธสัญญาหรือไม่ วันที่ 18 กรกฎาคม 2020
เป็นคำพยากรณ์เท็จ และองค์ประกอบที่เป็นเท็จก็คือองค์ประกอบเรื่องเวลา

ความจริงเหล่านี้จะได้รับการพิจารณาเพิ่มเติมในบทความถัดไป

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะต้องดำเนินไป
และต้องประกาศแก่บรรดาบุตรที่กระจัดกระจายขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และว่าข่าวสารนั้นไม่ควรถูกผูกไว้กับเรื่องเวลา เพราะเวลาจะไม่เป็นบททดสอบอีกต่อไปเลย
ข้าพเจ้าเห็นว่าบางคนกำลังเกิดความตื่นเต็นที่ผิด เนื่องมาจากการเทศนาเรื่องเวลา
ว่าข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นทรงพลังกว่าสิ่งที่เวลาจะทำได้
ข้าพเจ้าเห็นว่าข่าวสารนี้สามารถตั้งมั่นอยู่ได้บนรากฐานของมันเอง
และว่าไม่จำเป็นต้องอาศัยเวลาเพื่อทำให้มันเข้มแข็งขึ้น และว่ามันจะดำเนินไปด้วยฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่
และกระทำงานของมัน และจะถูกต้องทำให้สิ้นลงด้วยความชอบธรรม” Experience and Views, 48.